

Sygn. akt I C 4761/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2016 roku

Sąd Rejonowy dla (...) w W. Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Koman

Protokolant: Luiza Drąg

po rozpoznaniu w dniu 13 października 2016 roku w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa J. B.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

1. oddała powództwo w całości;
2. zasądza od J. B. na rzecz Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 2.417 zł (dwa tysiące czterysta siedemnaście) złotych tytułem kosztów procesu.

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 27 października 2016 roku

Pozwem z dnia 17 grudnia 2015 roku powód J. B. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwoty 18.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 8 lipca 2014r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w okresie od dnia 19 marca 2012 roku do dnia 11 marca 2013 roku pełnił funkcję członka zarządu w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w P.. W dniu 2 lipca 2012 roku zawarta została pomiędzy (...) S.A. oraz pozwanym (...) S.A. i (...) Ltd. Sp. z o. o. umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej członków władz spółek. W dniu 11 marca 2013 roku powód został odwołany z zarządu spółki. Zmiany osobowe uzasadnione zostały rozpoczęciem kadencji przez nowy zarząd spółki. Zgodnie z zawartą między powodem, a spółką (...) umową, po zakończeniu współpracy ze spółką powoda obowiązywał przedłużony zakaz konkurencji za odpowiednim wynagrodzeniem. Spółka wywiązywała się z obowiązku wypłacania powodowi należnych kwot z tego tytułu do listopada 2013 r. włącznie. Po tym okresie spółka uznała, na podstawie donosu otrzymanego od spółki (...) sp. z o. o. że powód w okresie obowiązywania przedłużonego zakazu konkurencji świadczył działalność konkurencyjną dla wyżej wymienionej spółki i dlatego zaprzestała wypłaty na rzecz powoda wynagrodzenia z tytułu zakazu konkurencji. Jednocześnie wezwała powoda do zapłacenia kwoty 2.841.300 zł tytułem odszkodowania za rzekome naruszenie przez powoda zakazu konkurencji. Z uwagi na powyższe powód powziął działania w celu uzyskania odpowiedniej i niezbędnej pomocy prawnej i w konsekwencji udzielił pełnomocnictwa adwokatowi K. Ś. do reprezentowania jego interesów w sporze ze spółką. Przy zawieraniu tej umowy pozwany kierował się przekonaniem, że koszty udzielonej pomocy prawnej, a także inne koszty obrony jego dobrego imienia i sfery materialnej będą pokryte z posiadanej polisy ubezpieczeniowej. Powód wystąpił zatem do pozwanego o zwrot poniesionych kosztów i wniósł o objęcie go ochroną ubezpieczeniową, w tym także o pokrycie kosztów wynagrodzenia wybranego przez siebie pełnomocnika.

Pozwany odmówił jednak wypłaty odszkodowania, wskazując, że nie nastąpiło zdarzenie ubezpieczeniowe, od którego uzależnione jest przyjęcie przez A. odpowiedzialności z umowy ubezpieczenia. Wskazano, że w przedmiotowej sytuacji nie można mówić o popełnieniu przez powoda uchybienia w związku z nieprawidłowym zachowaniem w zakresie pełnienia funkcji zarządczych, ponieważ złamanie przez powoda zapisów o zakazie konkurencji nie nastąpiło podczas pełnienia przez niego funkcji członka zarządu (...) S.A., a nastąpiło po tym okresie. Zdaniem powoda sposób wykładni przez pozwanego postanowień umowy ubezpieczenia, w tym OWU jest błędny i niedopuszczalny. Powód wskazał, iż ochrona ubezpieczeniowa dotyczy roszczeń, które w okresie ubezpieczenia lub przedłużonym okresie ubezpieczenia zostaną zgłoszone przeciwko ubezpieczonemu. Ochrona ubezpieczeniowa obejmuje zaś sądowe, jak i pozasądowe koszty obrony w związku z roszczeniem.

(pozew k.1)

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany przyznał, że powód w okresie od dnia 19 marca 2012 roku do dnia 11 marca 2013 roku pełnił funkcję członka zarządu w spółce (...) S.A., w którym to okresie strony obowiązywała umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej członków władz spółki.

Pozwany zakwestionował jednak roszczenie tak co do zasady jak i co do wysokości.

Zdaniem pozwanego strona powodowa mylnie założyła, iż zdarzenie, które jest zdefiniowane jako nieprawidłowe zachowanie może mieć chwilę powstania już po zakończeniu okresu ubezpieczenia i tym samym rodzić odpowiedzialność pozwanego. W przypadku niniejszej sprawy zdarzenie tj. naruszenie zakazu konkurencji miało miejsce po upływie okresu ubezpieczenia, który zdaniem pozwanego upłynął z chwilą odwołania powoda z funkcji członka zarządu. Pozwany podnosi, iż w związku z zaprzestaniem pełnienia przez powoda funkcji członka zarządu okres ubezpieczenia wygasł i niezależnie od stanowiska pozwanego bezsprzecznie upłynął w dniu 30 czerwca 2013 roku. Pozwany zaznaczył również, iż w odniesieniu do powoda nie ma zastosowania pojęcie przedłużonego okresu zgłaszania roszczeń, bowiem złamanie zakazu konkurencji miało miejsce już po upływie okresu ubezpieczenia, co oznacza, że dla tego zdarzenia nie obowiązywał ani okres ubezpieczenia ani przedłużony okres zgłaszania roszczeń. Pozwany podniósł nadto, że powód nie przedłożył umowy z pełnomocnikiem, faktur lub jakichkolwiek innych rachunków za poniesione koszty pomocy prawnej. Nie zostało wyjaśnione jakie konkretnie czynności podjął pełnomocnik. Nadto odpowiedzialność pozwanego jako koasekuratora ogranicza się do udziału w ryzyku na poziomie 55%, a zatem odpowiadać on może co najwyżej do kwoty 9.900,00 zł.

(odpowiedź na pozew k. 67)

Do zamknięcia rozprawy strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W okresie od dnia 19 marca 2012 roku do dnia 11 marca 2013 roku J. B. pełnił funkcję członka zarządu w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w P.. W dniu 11 marca 2013 roku powód został odwołany z zarządu spółki z uwagi na rozpoczęcie kadencji przez nowy zarząd.

(zeznania powoda k. 406-407, uchwała nr 42/ (...) z dnia 11 marca 2013 roku k. 104))

W dniu 19 marca 2012 roku pomiędzy powodem, a (...) S.A. została zawarta umowa o świadczenie usług w zakresie zarządzania (tzw. kontrakt menedżerski), w której powód zobowiązał się także do powstrzymywania się od działań konkurencyjnych. Zakaz ten obowiązywał w okresie trwania umowy oraz w 12 miesięcy po jej rozwiązaniu oraz miał odpłatny charakter. Z tego tytułu (...) S.A. do listopada 2013 r. włącznie wypłaciła powodowi kwotę 276.750 zł. Od grudnia 2013 roku spółka zaprzestała wypłacania wynagrodzenia, gdyż uzyskała informacje od (...) sp. z o.o., że powód w okresie obowiązywania przedłużonego zakazu konkurencji świadczył działalność konkurencyjną dla wyżej

wymienionej spółki. Z uwagi na powyższe pismem z dnia 15 stycznia 2014 roku (...) S.A. wezwała powoda do zwrotu wypłaconego wynagrodzenia w wysokości 276.750 zł. oraz do zapłaty 2.564.550 zł tytułem kary umownej za rzekome naruszenie przez powoda zakazu konkurencji. Powód początkowo samodzielnie podjął obronę przed roszczeniami (...) S.A. W późniejszym okresie zlecił reprezentowanie jego interesów profesjonalnemu pełnomocnikowi w osobie adwokata K. Ś..

(umowa o świadczenie usług w zakresie zarządzania k. 88-99, zeznania powoda k. 406-407, pismo z dnia 15 stycznia 2014 roku).

W dniu 2 lipca 2012 roku (...) S.A. w W. zawarła z Towarzystwem (...) S.A. w W. umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej członków władz spółek. J. B. został ubezpieczony na mocy w/w umowy w zakresie odpowiedzialności cywilnej z sumą gwarancyjną na jedno i wszystkie roszczenia w okresie ubezpieczenia w wysokości do 200.000.000 zł. Powyższa suma przypadła łącznie na wszystkie osoby ubezpieczone na mocy tej umowy. J. B. opłacił należną od niego składkę ubezpieczeniową.

Ubezpieczenie obowiązywało w okresie od dnia 01 lica 2012 roku do dnia 30 czerwca 2013 roku.

Zgodnie z umową ochrona ubezpieczeniowa obejmowała również roszczenia wniesione w ciągu 36 miesięcy od dnia następnego po dniu upływu okresu ubezpieczenia i dotyczące nieprawidłowych zachowań popełnionych przed datą upływu okresu ubezpieczenia o ile umowa ubezpieczenia nie zostanie odnowiona, przedłużona ponad okres określony w dokumencie ubezpieczenia i nie zostanie zawarta inna umowa ubezpieczenia odpowiedzialności członków władz spółki (tzw. przedłużony okres zgłaszania roszczeń).

W stosunku zaś do osób ubezpieczonych, które w okresie ubezpieczenia zakończyły pracę lub współpracę z ubezpieczonymi spółkami dobrowolnie lub z powodu wieku lub stanu zdrowia lub z powodu restrukturyzacji, która doprowadziła do likwidacji danego stanowiska lub też z jakiegokolwiek innego powodu aniżeli umyślne lub niedbałe działanie lub zaniechanie na szkodę, zastosowanie ma – poza regulacją wskazaną powyżej – przedłużony okres zgłaszania roszczeń wynoszący 72 miesiące i rozpoczynający się od dnia następnego po dniu upływu okresu ubezpieczenia. Wskazany okres obowiązuje bez względu na zawarcie innej umowy ubezpieczenia odpowiedzialności członków władz spółki.

(polisa wraz z dodatkami k. 16-36, certyfikat ubezpieczenia k. 49).

Integralną część umowy stanowiły Ogólne Warunki Ubezpieczenia Odpowiedzialności Cywilnej Członków Władz Spółki (dalej OWU).

Zgodnie z art. 1 § 1 ust. 1 OWU ochrona ubezpieczeniowa dotyczy roszczeń, które w okresie ubezpieczenia po raz pierwszy zostaną zgłoszone przeciw ubezpieczonemu Ubezpieczyciel udziela ochrony w przypadku gdy przeciwko osobie ubezpieczonej zostanie wniesione roszczenie o odszkodowanie z tytułu szkody majątkowej powstałej w wyniku nieprawidłowego zachowania osoby ubezpieczonej. Zgodnie z art. 1 § 1 ust. 2 OWU ochrona obejmuje sądowe i pozasądowe koszty obrony w związku z roszczeniem. Na mocy zaś art. 1 § 2 ust. 1 OWU ochrona udzielana jest we wskazanym zakresie ubezpieczenia wszystkim byłym, obecnym i przyszłym członkom zarządu. Ubezpieczenie obejmuje koszty obrony prawnej w sądzie i poza nim w przypadku roszczeń wniesionych przeciwko ubezpieczonym. Art. 2 § 1 ust. 1a stanowi, że w przypadku wystąpienia zdarzenia ubezpieczeniowego, ubezpieczyciel pokryje koszty obrony ubezpieczonego. Powinnością i prawem samych ubezpieczonych jest zorganizowanie obrony przed roszczeniami i wybór zastępcy procesowego. W rozumieniu OWU kosztami obrony są m.in. koszty wynagrodzenia zewnętrznych pełnomocników procesowych, gdy koszty te zostały poniesione przez ubezpieczonego na sądową i pozasądową obronę prawną ubezpieczonego przed roszczeniami, lub udokumentowane odpowiednimi fakturami, rachunkami lub innymi dokumentami księgowymi. Nieprawidłowe zachowanie oznacza zaś rzeczywiście błędne lub za błędne poczytywane działanie lub zaniechanie ubezpieczonej spółki lub osoby ubezpieczonej w związku z ich właściwością lub pełnieniem funkcji. Nieprawidłowe zachowanie oznacza również naruszenie praw pracowniczych. Roszczenie oznacza pisemne żądanie wypłaty odszkodowania na mocy przepisów o odpowiedzialności ustawowej,

wniesione przeciwko ubezpieczonemu z tytułu szkody majątkowej powstałej w wyniku nieprawidłowego zachowania. Za roszczenie uważa się także kroki prawne podejmowane przez ubezpieczonych. OWU kwalifikuje zdarzenie ubezpieczeniowe jako wystąpienie z roszczeniem lub wszczęcie postępowania urzędowego w okresie ubezpieczenia lub w przedłużonym okresie zgłaszania roszczeń, jeżeli ma on zastosowanie, następującym po okresie ubezpieczenia.

(Ogólne Warunki Ubezpieczenia Odpowiedzialności Cywilnej Członków Władz Spółki k. 39-48)

Pismem z dnia 12 marca 2014 roku J. B. zawiadomił pozwaną, że nie są mu wypłacane przez (...) S.A. świadczenia należne na mocy umowy o zarządzanie z dnia 19 marca 2012 roku oraz istnieje wysokie prawdopodobieństwo wystąpienia przez (...) S.A. z powództwem przeciwko powodowi. Z uwagi na powyższe powód wniósł o objęcie go ochroną ubezpieczeniową, w szczególności poprzez pokrycie kosztów wybranego przez niego pełnomocnika w osobie adwokata K. Ś.. Pismem z dnia 25 marca 2014 roku powód sprecyzował, że zawarł umowę zlecenia z kancelarią adwokacką w związku z czym ponosi koszty obsługi prawnej, na które składa się trzyskładnikowe wynagrodzenie pełnomocnika w postaci: ryczałtu miesięcznego (6.000 zł), wynagrodzenie zmienne za faktyczny czas pracy (500 zł/godzinę) oraz zwrot kosztów ekspertyz, przejazdów, tłumaczeń, opłat. Powód wskazał, że koszty obrony brutto wyniosą nie mniej niż 147.600 zł.

(pismo k. 51)

Pismem z dnia 07 maja 2014 roku powód ponowił wniosek o objęcie go ochroną ubezpieczeniową, w szczególności poprzez pokrycie kosztów obrony. Wskazał, że na dowód poniesionych kosztów w wysokości 22.140 zł. brutto (18.000 zł. netto) dołącza faktury VAT nr (...) z dnia 05 marca 2014 r., 15/4/2014 z dnia 05 kwietnia 2014 r oraz 20/5/2014 z dnia 04 maja 2014 r. Wniósł o zwrot powyższej kwoty w terminie 7 dni.

(pismo k. 54)

W dniu 24 czerwca 2014 roku powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 22.140 zł. w terminie 7 dni. Pozwana odmówiła wypłaty, wskazując, że złamanie zakazu konkurencji (czyli nieprawidłowe zachowanie) nastąpiło już po zaprzestaniu pełnienia funkcji członka zarządu. W odniesieniu do powoda nie znajduje także zastosowania przedłużony okres zgłaszania roszczeń, gdyż (...) S.A. nie przedłużyła umowy ubezpieczenia z (...) S.A., podpisując w lipcu 2013 roku umowę ubezpieczenia z innym ubezpieczycielem.

(pisma k. 55-56)

W dniu 01 lipca 2013 roku (...) S.A. zawarła nową umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej władz spółki z innym ubezpieczycielem

(polisa k. 339)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy, że pozwana zarówno w odpowiedzi na pozew jak i w toku całego procesu kwestionowała roszczenie powoda tak co do zasady jak i co do wysokości. Podnosiła bowiem, że powód nie wykazał, że zlecił prowadzenie jego spraw w sporze z (...) S.A. profesjonalnemu pełnomocnikowi, nie wykazał jakie konkretnie czynności ten pełnomocnik podejmował w obronie praw i interesów powoda, nadto w odniesieniu do powoda nie zaszedł wypadek ubezpieczeniowy, powodujący powstanie po stronie pozwanej obowiązku świadczenia.

Mając na uwadze powyższe stanowisko pozwanej Sąd w pierwszej kolejności badał samą zasadność roszczenia powoda.

W niniejszej sprawie bezsporne jest, że J. B. pełnił funkcję członka zarządu od dnia 19 marca 2012 r. do dnia 11 marca 2013 roku, zaś ubezpieczenie obejmowało okres od dnia 01 lipca 2012 r. do dnia 30 czerwca 2013 r. Wezwanie J. B. do

zapłaty na rzecz (...) S.A. kwoty 2.841.300,00 zł. nastąpiło w dniu 15 stycznia 2014 roku i dotyczyło naruszenia zakazu konkurencji od września 2013 roku. W dniu 12 marca 2014 r. J. B. zawiadomił pozwaną o obawie wystąpienia przez (...) S.A. z roszczeniem o zapłatę do Sądu i wniósł o objęcie go ochroną ubezpieczeniową w zakresie kosztów obrony.

Mając na uwadze brzmienie art. 1 § 1 ust. 1 OWU należało zatem zbadać czy roszczenie (...) S.A. wobec J. B. zostało po raz pierwszy zgłoszone w okresie ubezpieczenia (czyli w okresie 01 lipca 2012 r. do 30 czerwca 2013 r.) lub w „przedłużonym okresie zgłaszania roszczeń” oraz czy przeciwko J. B. zostało wniesione roszczenie o odszkodowanie z tytułu szkody majątkowej powstałej w wyniku „nieprawidłowego zachowania” J. B. jako osoby ubezpieczonej.

(...) S.A. zgłosiła roszczenie w dniu 15 stycznia 2014 roku czyli po okresie ubezpieczenia, który trwał do dnia 30 czerwca 2013 r. Nadto roszczenie to wywodzone było z „nieprawidłowego zachowania” osoby ubezpieczonej (rzekomego złamania zakazu konkurencji przez J. B.) w okresie od września 2013 roku. Owe nieprawidłowe zachowanie miało zatem, miejsce również po upływie okresu ubezpieczenia. Odpowiedzialność ubezpieczyciela była związana z pełnieniem przez powoda funkcji członka zarządu. Powód przestał pełnić te funkcję w dniu 11 marca 2013 roku. W ocenie Sądu okres ubezpieczenia wygasł najpóźniej w dniu 30 czerwca 2013 r. kiedy to umowa ubezpieczenia przestała obowiązywać. Tym samym w odniesieniu do powoda można było ewentualnie rozważać zastosowanie tzw. „przedłużonego okresu zgłaszania roszczeń”, o którym mowa w art. 3 § 4 ust. 1 lub 2 OWU. Zgodnie z polisą w przypadkach określonych w art. 3 § 4 ust. 1 OWU ochrona ubezpieczeniowa obejmowała również roszczenia wniesione w ciągu 36 miesięcy po dniu upływu okresu ubezpieczenia (czyli zgłoszone do dnia 30 czerwca 2016 roku) pod warunkiem, że: 1) roszczenia te dotyczyły nieprawidłowych zachowań popełnionych przed datą upływu okresu ubezpieczenia; 2) umowa ubezpieczenia nie zostanie przedłużona ponad okres określony w polisie i nie zostanie zawarta inna umowa ubezpieczenia członków władz spółki.

W ocenie Sądu ochrona ubezpieczeniowa wynikająca z tego zapisu OWU nie znajdzie zastosowania do powoda, gdyż zachowanie powoda (rzekome złamanie zakazu konkurencji) miało miejsce już po upływie okresu ubezpieczenia tj. we wrześniu 2013 r. Nadto bezsporne jest, że po dniu 30 czerwca 2013 r. (...) S.A. zawarła inną (nową) umowę ubezpieczenia władz spółki z kolejnym ubezpieczycielem co potwierdza zresztą polisa na k. 339.

Co do zaś przedłużonego okresu zgłaszania roszczeń, o którym mowa w art. 3 § 4 ust. 2 OWU to miał on zastosowanie w stosunku do osób ubezpieczonych, które: 1) w okresie ubezpieczenia zakończyły pracę lub współpracę z ubezpieczonymi spółkami; 2) uczyniły to dobrowolnie lub z powodu wieku lub stanu zdrowia lub z powodu restrukturyzacji, która doprowadziła do likwidacji danego stanowiska lub też z jakiegokolwiek innego powodu aniżeli umyślne lub niedbałe działanie lub zaniechanie na szkodę. Co istotne w tym wypadku OWU nie przewidują już przesłanki nieprawidłowych zachowań popełnionych przed datą upływu okresu ubezpieczenia, gdyż art. 3 § 4 ust. 2 stosuje się „poza regulacją wskazaną w ust. 1”.

W takiej sytuacji przedłużony okres zgłaszania roszczeń ustalony w dokumencie ubezpieczenia, rozpoczynał się od dnia następnego po dniu upływu okresu ubezpieczenia i trwał zgodnie z polisą (...) miesiące (czyli do 30 czerwca 2019 roku). Wskazany okres obowiązuje bez względu na zawarcie innej umowy ubezpieczenia odpowiedzialności członków władz spółki.

Mając na uwadze powyższe Sąd stanął na stanowisku, że powód był objęty ochroną ubezpieczeniową na mocy art. 3 § 4 ust. 2 OWU zgodnie z dodatkiem nr 4 z następujących przyczyn.

Po pierwsze w okresie ubezpieczenia (do 30.06.2013 r.) zakończył pracę w (...) został bowiem odwołany z funkcji członka zarządu w dniu 11 marca 2013 r.

Po wtóre uczynił to z innego powodu aniżeli umyślne lub niedbałe działanie lub zaniechanie na szkodę. Z przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego wynika, że powód został odwołany przez (...) S.A. (tak samo zresztą jak dwóch pozostałych członków zarządu) z uwagi na powołanie nowego składu zarządu tej spółki.

Po trzecie nie budzi również wątpliwości, że ubezpieczenie obejmuje koszty obrony prawnej w sądzie i poza nim w przypadku roszczeń wniesionych przeciwko ubezpieczonemu. Art. 2 § 1 ust. 1a OWU stanowi, że w przypadku wystąpienia zdarzenia ubezpieczeniowego, ubezpieczyciel pokryje koszty obrony ubezpieczonego. powinnością i prawem samych ubezpieczonych jest zorganizowanie obrony przed roszczeniami i wybór zastępcy procesowego. Kosztami obrony są zaś wszelkie rozsądne i usprawiedliwione wydatki w szczególności koszty wynagrodzenia zewnętrznych pełnomocników procesowych, biegłych/rzeczoznawców, dokonany przez ubezpieczonego na rzecz świadków zwrot kosztów ich udziału w postępowaniu, opłaty sądowe oraz koszty postępowania mediacyjnego lub arbitrażowego, gdy koszty te zostały poniesione przez ubezpieczonego na sądową i pozasądową obronę prawną ubezpieczonego przed roszczeniami, które muszą być udokumentowane odpowiednimi fakturami, rachunkami lub innymi dokumentami księgowymi.

W tym miejscu należało pochylić się nad drugą, zasadniczą dla rozstrzygnięcia sprawy kwestią, a mianowicie, czy roszczenie jest słuszne co do wysokości i czy zostało w tym zakresie udowodnione.

Zgodnie z art. 8 ust. 3 OWU i dodatkiem 4 koszty obrony, aby były objęte ochroną ubezpieczeniową muszą spełniać następujące przesłanki (warunki):

1. muszą to być wydatki rozsądne i usprawiedliwione;
2. mogą to być w szczególności koszty wynagrodzenia zewnętrznych pełnomocników procesowych,
3. koszty te zostały poniesione przez ubezpieczonego na sądową i pozasądową obronę prawną ubezpieczonego przed roszczeniami,
4. koszty te muszą być udokumentowane odpowiednimi fakturami, rachunkami lub innymi dokumentami księgowymi.

W tym miejscu jeszcze raz należy podkreślić, że pozwana kategorycznie kwestionowała, że powód poniósł jakiegokolwiek koszty na obronę. Podnosiła, że powód nie udowodnił ani faktu poniesienia ani ich wysokości.

Zgodnie z art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. ciężar wykazania powyższych przesłanek spoczywał na powodzie. Wobec zatem tak stanowczego i jasnego stanowiska pozwanej powód miał obowiązek wykazać czy korzystał z pomocy adwokata, w jakim zakresie oraz jakie konkretnie poniósł z tego tytułu wydatki czy koszty. W ocenie Sądu powód nie podolał temu obowiązkowi. Po pierwsze powód nie wykazał, że korzystał z pomocy adwokata w sporze z (...) S.A. Jedynym dowodem na ten fakt są zeznania powoda, który wskazywał, że pełnomocnik sporządził m.in. pozew do Sądu Okręgowego w Warszawie o naruszenie dóbr osobistych, który to proces zakończył się wydaniem wyroku korzystnego dla powoda. Powód zeznał również, że pełnomocnik reprezentował także powoda w postępowaniu karnym wszczętym przeciwko powodowi z zawiadomienia (...) S.A., które to postępowanie karne zostało umorzone. Zeznania te nie są jednak poparte żadnymi innymi dowodami, które w ocenie Sądu można było z łatwością zdobyć i zgłosić. Dowodami takimi mogły być chociażby dokumenty z akt sprawy toczącej się przed Sądem Okręgowym w Warszawie o naruszenie dóbr osobistych np. pełnomocnictwo udzielone adwokatowi w owej sprawie, protokoły rozpraw, w których pełnomocnik brał udział czy pisma procesowe sporządzane na jej potrzeby przez pełnomocnika. Powód miał również możliwość zawnioskować o dowód z dokumentów z akt postępowania przygotowawczego prowadzonego przez Prokuraturę przeciwko niemu. Twierdzenia w tym zakresie pozostały jednakże gołosłowne i jedynym dowodem na reprezentowanie powoda przez adwokata w tych sprawach są w zasadzie zeznania powoda w niniejszej sprawie, które siłą rzeczy należy oceniać niezwykle ostrożnie. Rzeczą oczywistą jest bowiem, że powód jest zainteresowany korzystnym dla siebie rozstrzygnięciem niniejszej sprawy. Innymi dowodami, który potwierdzają reprezentowanie powoda przez profesjonalnego pełnomocnika jest jedynie pismo sporządzone przez adwokata K. Ś. datowane na 24 czerwca 2014 roku (k. 55) oraz pełnomocnictwo z dnia 10 marca 2014 r. (k. 5), które mają charakter dokumentów prywatnych, a zatem nie korzystają z domniemania prawdziwości danych w nich zawartych, w szczególności wobec zakwestionowania tego faktu przez pozwaną.

Powód nie wykazał też faktu poniesienia kosztów i ich wysokości.

Jako dowód na poniesienie tych kosztów powód wskazał pismo z dnia 25 marca 2014 r. (k. 52), w którym podano hipotetyczne koszty obrony na kwotę nie mniej niż 147.600 zł. oraz pismo powoda z dnia 07 maja 2014 r., w którym powód wskazał, że poniósł wydatek na obronę w wysokości 22.140 zł brutto (18.000 netto). W piśmie tym wskazano, że załącznikami do niego są faktury VAT nr (...) z dnia 05 marca 2014 r., 15/4/2014 z dnia 05 kwietnia 2014 r oraz 20/5/2014 z dnia 04 maja 2014 r. Faktur tych jednak powód nie złożył jako dowodu w niniejszej sprawie. Pozwana zaś kategorycznie kwestionowała, że powód faktycznie poniósł taki wydatek na obronę. Powód, znając stanowisko pozwanej, zawarte w odpowiedzi na pozew i zajęte na rozprawach nie zgłosił zaś żadnych wniosków dowodowych w tym zakresie, chociażby z rzeczonych faktur wystawionych przez pełnomocnika czy księgi przychodów i rozchodów kancelarii pełnomocnika celem wykazania, że wynagrodzenie w tej kwocie zostało rzeczywiście pełnomocnikowi zapłacone.

Wobec powyższego Sąd uznał, że roszczenie nie zostało przez powoda udowodnione co do wysokości. Sąd nie dysponuje żadnym materiałem dowodowym wykazującym w jakiej wysokości koszty obrony poniósł powód i czy rzeczywiście je poniósł. Jedynym dowodem wskazującym na zlecenie obrony powoda przed roszczeniami (...) S.A. przez z adw. K. Ś. są jedynie pismo sporządzone przez adwokata K. Ś. datowane na 24 czerwca 2014 roku (k. 55) oraz pełnomocnictwo z dnia 10 marca 2014 r. (k. 5). Dokumenty zaś w postaci pism powoda z dnia 25 marca 2014 r. i 07 maja 2014 r., jak już wskazano wyżej, mają charakter dokumentów prywatnych i nie korzystają z domniemania prawdziwości danych w nich zawartych.

Na marginesie wskazać również należy, że odpowiedzialność pozwanej jako koasekuratora ograniczą się do udziału w ryzyku na poziomie 55%, a zatem nawet przyjmując, że powód wykazał roszczenie co do zasady i co do wysokości kwota dochodzona pozewem i tak nie mogłaby zostać zasądzona w pełnej wysokości.

Wobec powyższego Sąd oddalił powództwo jako nieudowodnione, o czym orzekł w pkt 1 wyroku.

O kosztach orzeczono w pkt 2 na mocy art. 98 k.p.c.

Na koszty pozwanej w przedmiotowym postępowaniu złożyły się opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w osobie radcy prawnego w kwocie 2.400 zł ustalone zgodnie z przepisem § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

Mając to wszystko na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

(...)